

En språkanalys av hållbarhetsredovisningen inom svenska finansinstitut

Pontus Wallenborg

*Centro de idiomas, Instituto Tecnológico y de Estudios Superiores de Monterrey CCM, Mexiko
pontus.wallenberg@tec.mx*

Frågan om hållbarhetsredovisning inom svenska företag i allmänhet och svenska banker i synnerhet är av flertal orsaker aktuellare än någonsin. För det första kompletterades nyligen EU-direktivet om icke-finansiell rapportering (NFRD) med direktivet om företagens hållbarhetsredovisning (CSRD). Det innebär en revidering och skärpning 2024 av nuvarande regler för de av NFRD redan berörda företagen, vilket åren därpå följs även av mindre företag. Hållbarhetsredovisning blir således snart en betydelsefull del av rapporteringen bland ansenligt fler bolag i Sverige. För det andra har kritiken kring ”greenwashing” växt sig starkare. Ett exempel är AP-fonderna, som 2021 för andra gången tilldelades Svenska Greenwashpriset, motiverat av oärlighet i framställningen av vad de står för. För det tredje riktade Finansinspektionen i en rapport 2022 kritik mot fondförvaltare. FI:s analys visade att fondernas upplysningar ofta var otydliga, trots att deras mål var hållbara investeringar. Därtill risades Handelsbankens hållbarhetsarbete 2022, med anledning både av att banken inledningsvis meddelade att de stoppade donationer till stöd för Ukrainas försvar mot Ryssland och av att de ej investerar i försvarsindustrin.

Medan forskningen länge analyserat företagens årsredovisningar grundligt, med såväl finansiellt som textmässigt fokus, har hållbarhetsredovisningen inte tillägnats samma uppmärksamhet. Givet förutsättningarna ovan lär dock förhållandet framledes förändras.

Presentationen har som syfte att som en framtida vägledning för mindre företag undersöka tre finansinstituts hållbarhetsredovisningar ur rent språkligt perspektiv utifrån två utgångspunkter för att finna skillnader och svagheter. Dels studeras läsbarheten genom LIX. Dels granskas huruvida texten tar i anspråk retoriska eufemismer, baserat på teorier om kognitiv dissonans och Perelmans teori om auditorier.